

לצדיקה זו וודאות עפ"י הסטאטיסטיק, כי על פיהם האפשרות של טעות היא רחוקה מאוד, עד לאחד ממיליון ויותר.

המומחיות והכלים המטענים - לצדיקה דנ"א מטעך מומחיות, כן מפאת המצלעים את הצדיקה, דהיינו שהאנשים או הלאצריטאריים שעושים אותו לריכים להיות מלומדים ומומחים בכך, והן מפאת הכלים והמכשירים המטענים לכך, שהם משוכללים ויקרים מאוד, ולריך להיעשות עפ"י השיטות והדרכים המקובלים למטרה זו.

ומעתה יש לדון איזה דין יש לצדיקה זו ומה סמכותו לענין עדות עגונית:

הנה 'צמחתי' ציטמות (ק"כ ע"ה) תנין אין מעידים אלא על פרנף פנים עם החוטם, ואע"פ שיש סימנים בגופו ובכליו, ובגמ' שם גרסי' למימרא דסימנין לאו דא', ורמינבי מלאו קשור בכים וכו', אמר אביי ל"ק הא ר"א בן דבאי הא רבנן, דתניא אין מעידין על השומא וכו', מאי לאו דהא קמיפלגי דמר סבר סימנין דאורייתא ומ"ס סימנין דרבנן, אמר רבא דכו"ע סימנין דאורייתא, הכא בשומא מלו' בצן גילו קמפלגי, מ"ס שומא מלו' בצן גילו, ומ"ס אינה מלו' בצן גילו וכו', ואיכא דאמרי אמר רבא דכו"ע סימנין דרבנן והכא בשומא סימן מובהק קמפלגי, מר סבר סימן מובהק, ומ"ס לאו סימן מובהק, ומקשינן לכך לישנא דאמר רבא סימנין דאורייתא, הא קתני אע"פ שיש סימנין בגופו ובכליו, ופריק גופו דארוך וגון, כליו דחיישינן לשאלה, והדר מקשי ואי חיישינן לשאלה חמור בסימני אוכף היכי מהדרינן, ומתנאי לא שילי אינשי אוכפא, דמסקיז ל' לחמרא, ומקשי מלאו קשור בכים ובארנקי ובטבעת היכי מהדרינן, ומתנאי טבעת חייש לזיופי, כים וארנקי מנחשי אינשי ולא מושלי, ואיצע"א כליו בחיורי וסומקי ע"כ הסוגיא המטענת שם.

והנה ידועים דברי הצ"י שקבע להלכה צסי' י"ז סעי' כ"ד דאם יש לעדים בגוף הברוג סימנים מובהקים ביותר מעידין עליו שמת, ובציאורו לדברי העור שם ביאר ד"ז דאם היטב שיש חילוק בין סימנים מובהקים קצת לסימנים מובהקים ביותר, והוא מלד שהרי"ף והרא"ש וכ"נ מדברי הרמב"ם נקטו כלישנא דתרא דרבא דאמר דכו"ע סמנים דרבנן, ומשמע דס"ל "לכאורה" דאין משיאין את האשה ע"י שום סימן, דכיון דסימנין לאו דאורייתא לא סמכין עליהו אלא לענין ממון אבל לא לענין איסור.

וע"ז הקשה הצ"י מההיא דפ' האשה שלום ציטמות

ראשית נליג בקלרה מכות צדיקה ה-DNA, וזה מעשה: מכות הצדיקה - כפי הידוע כהיום, יש הרכב מיוחד בתאי (סעל"ם - CELLS) הגוף של כל אדם, שאינו דומה לשום אדם אחר בעולם (זולת באח תאומים הדומים לגמרי), הנקרא דנ"א (DNA) וצפירוט שמו: (DEOXYRIBONUCLEIC ACID) דיאקסירייבאנוקלעיק עס"ד, והוא חומר כימי ביולוגי שבו מורכב כל הרכבו ופרטי המליאות והטבעיות של גוף האדם העוברת מאב לבן, וחלקי הדנ"א אלו שווים צדיק בכל חלקי הגוף של אותו האדם, וכגון בריקים העלמות, השיניים, שורש השער, וצחור הדם והרוק.

וכשבאים להשוות דוגמאות מחלקי הגוף של אותו אדם, משווים ומדמים את הדנ"א מאיברי הגוף הנצדקת, להדוגמא של החומר שיש מכבר מאותו האדם שנעדר, צדיחו או במקום אחר, וכגון שער שע"ג מסרק, או חלקי עור שע"ג מדרשת שיניים, או דם שע"ג צגד או רוק או נוזל האף שע"ג מטפחת אף, ותחבולה זו נקראת בלשונם (DNA FINGERPRINTING) דנ"א פינגערפרינטינג, או (DNA TYPING) דנ"א טייפנג.

הבנת הצדיקה - והבנת אופן הצדיקה בפועל היא, כי יש לכל חומר הנלקח מגוף האדם הרכב של מליונים חלקים זעירים ודקים, (והם בתצנית של סולם, קו אחד מלד זה, וקו אחד מלד זה, ושליבות עוזרים מלד אל זד, אלא שאינו כסולם ישר, רק מעוגל ושזור כעין המדריגות שעושים במקום נר שהולך בעיגול), ולכל אחד מחלקים הקטנים האלו יש זורה אחרת, וכל חלק מאלו יש לו שם מסוים, ודרך משל נתאר אותם א' צ' ג', ובכל אדם שונה סדר מקום הימצאם של החלקים האלו, דרך משל באדם אחד הסדר א' צ' ג', ובאדם אחר הסדר ג' א' צ', ומשווים את החלק שבאות א' שבתוך הדוגמא שצודקים, לבין האות א' שבתוך החומר שהציאו מהנעדר מצידו וכגון שער שע"ג המסרק, ואם צכמה חלקים שצכמה מקומות הם שווים, וכגון שא' שוב לא, צ' שוב לצ', ג' שוב לג' וכו', וסדר מקום הימצאם שוב, דהיינו שצניחם הסדר הוא א' צ' ג' וכדו', ע"ז מתברר שהם מאדם אחד.

כמות הצדיקות - נמצא שהצדיקה הנעשית אינה צדיקה אחת ויחידה, כ"א כמה צדיקות צבת אחת, וכאמור שצודקים כמה מקומות ובכמה אופנים, ולפעמים מוסיפים לברר ממקומות נוספים לפי הצורך, וכגון אם יש ספיקות לפי תנאי המליאות.

סמכות ובעימות הצדיקה - כפי הסטאטיסטיקס מתולאות הצדיקות, קובעים המומחים שיש